

กำหนดนัดพิจารณาคดีที่น่าสนใจของศาลปกครอง

ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔

สำนักงานศาลปกครองขอแจ้งกำหนดนัดพิจารณาคดีที่น่าสนใจของศาลปกครอง ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔ ดังนี้

๑. วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๕๐ น. ศาลปกครองกลางนัดอ่านคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขดำ ๙๙๐/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๖/๒๕๖๒ ระหว่าง นายธีรยุทธ สุขคนวิท ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๓๐ คน (ผู้ฟ้องคดี) กับ กรุงเทพมหานคร (ผู้ถูกฟ้องคดี) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

(นายธีรยุทธ สุขคนวิท ผู้ฟ้องคดี ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๓๐ คน ฟ้องว่า กรุงเทพมหานคร กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี กรณีผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการจัดทำลิฟท์และอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกที่สถานีขนส่งรถไฟฟ้า จำนวน ๒๓ สถานี และจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกบนรถไฟฟ้าสำหรับคนพิการ ไม่แล้วเสร็จครบถ้วนตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๖๕๐/๒๕๕๗ ทำให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นคนพิการต้องขาดประโยชน์ในการใช้บริการรถไฟฟ้าดังกล่าว)

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง เนื่องจากศาลฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ อ.๖๕๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีจัดทำลิฟท์และอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกที่สถานีรถไฟฟ้าทั้ง ๒๓ สถานี ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่คำพิพากษา จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ตามกฎหมายที่ต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาและคำบังคับดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ โดยมีข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดทำลิฟท์รับ - ส่งคนพิการ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการในสถานีขนส่งบางแห่งแล้ว อันเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ละเลยต่อหน้าที่ในการปฏิบัติตามคำพิพากษา แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีมิได้จัดทำให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายล่าช้าเกินสมควร จึงก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีที่ต้องได้รับความช่วยเหลือในเรื่องเช่นนี้จากรัฐ และนับแต่วันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการก่อสร้างและติดตั้งลิฟท์สำหรับคนพิการเพื่อให้เป็นไปตามคำพิพากษา แต่ระหว่างการดำเนินการผู้ถูกฟ้องคดีต้องประสบปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ทำให้การก่อสร้างและติดตั้งลิฟท์มีความล่าช้า จึงเป็นเหตุให้ก่อสร้างและติดตั้งลิฟท์ได้เพียง ๑๘ สถานี โดยผู้ถูกฟ้องคดีรายงานผลการดำเนินการพร้อมปัญหาอุปสรรคให้สำนักบังคับคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครองทราบเป็นระยะๆ

เมื่อเหตุดังกล่าวมิได้เกิดจากการจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่ครบองค์ประกอบตามกฎหมายอันจะถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ณ ห้องพิจารณาคดี ๙ ชั้น ๓ อาคารศาลปกครอง ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

๒. วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๓๐ น. ศาลปกครองกลางนัดอ่านคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๒๑/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ ส. ๒๓/๒๕๖๐ ระหว่าง นางอำพัน ชิมโมภย์ ที่ ๑ กับพวก รวม ๘๓๓ คน (ผู้ฟ้องคดี) กับ คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ที่ ๑ กับพวก รวม ๗ คน (ผู้ถูกฟ้องคดี)

(นายอำพัน ชิมโมภย์ กับพวก รวม ๘๓๓ คน ฟ้องคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน กับพวก รวม ๗ คน ว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือขอให้ทบทุนการก่อสร้างโรงไฟฟ้า บ้านเขาไม้แก้ว อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ของ บริษัท เค เอส มาร์เก็ตติ้ง อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗) เนื่องจากก่อให้เกิดไข้เถาหรือฝุ่นละออง ที่เกิดจากกระบวนการผลิตของโรงงานเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เป็นเหตุให้ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย)

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง เนื่องจากศาลฯ เห็นว่า เมื่อพิจารณาการออกไปอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ แล้ว จะเห็นได้ว่า โรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ เป็นโรงงานผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล ขนาดกำลังการผลิต ๙.๙ เมกะวัตต์ กรณีจึงมิใช่โครงการหรือกิจกรรมที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง จึงไม่จำเป็นต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

และแม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเขาไม้แก้ว แจ้งว่า ได้ตรวจสอบแบบแปลนและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นควรอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ดำเนินการก่อสร้างอาคารโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าชีวมวล ตามแบบแปลนที่กำหนดได้ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่งรายละเอียดของอาคารที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ได้รับอนุญาตจะไม่ตรงกันก็ตาม แต่เมื่อพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ไม่ได้ถูกประกาศเป็นเขตควบคุมอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงไม่อยู่ในบังคับให้ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กรณีย่อมถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ได้รับสิทธิในการใช้ประโยชน์ในที่ดิน เพื่อก่อสร้างโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าก่อนที่จะมีกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงได้รับยกเว้นตามนัยมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ผู้ฟ้องคดี จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ณ ห้องพิจารณาคดี ๘ ชั้น ๓ อาคารศาลปกครอง ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

๓. วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔ เวลา ๑๔.๐๐ น. ศาลปกครองกลางนัดหนึ่งพิจารณาคดีครั้งแรก ในคดีหมายเลขดำที่ ๓/๒๕๖๔ ระหว่าง บริษัท ไชน่า เรลเวย์ นัมเบอร์เทน เอชจีเนียริง กรุ๊ป จำกัด (ผู้ฟ้องคดี) กับ การรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ ๑ กับพวก รวม ๓ คน (ผู้ถูกฟ้องคดี)

(ผู้ฟ้องคดี ฟ้องว่า การรถไฟแห่งประเทศไทย กระทำการไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ กรมบัญชีกลาง มีคำสั่ง ลว. ๒๙ ส.ค. ๒๕๖๒ อนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามหนังสือคณะกรรมการนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ที่ กค (กนบ) ๐๔๐๕.๒/ว ๔๑๐ ลว. ๒๔ ต.ค. ๒๕๖๐ ให้แก่บริษัท บีพีเอ็นพี จำกัด เป็นการเฉพาะราย นอกจากนี้ การที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และข้อร้องเรียน กรมบัญชีกลาง มีคำวินิจฉัยว่า อุทธรณ์ของบริษัท บีพีเอ็นพี จำกัด ในประเด็นเกี่ยวกับคุณสมบัติและหนังสือรับรองผลงาน พังขึ้น และสั่งให้ รฟท. กลับไปดำเนินการในขั้นตอนการพิจารณาผลการเสนอราคาของผู้ยื่นข้อเสนอให้ถูกต้องต่อไป ย่อมเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ชนะการประกวดราคาจ้างโครงการพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูงเพื่อเชื่อมโยงภูมิภาค ช่วงกรุงเทพมหานคร - นongคาย (ระยะที่ ๑ ช่วงกรุงเทพมหานคร - นครราชสีมา) งานสัญญาที่ ๓-๑ งานโยธาสำหรับช่วงแก่งคอย - กลางดง และช่วงปางอโศก - บ้านไผ่มา ได้รับความเสียหาย)

ณ ห้องพิจารณาคดี ๑๐ ชั้น ๓ อาคารศาลปกครอง ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

สำนักงานศาลปกครอง ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔

